

sygn. akt III.K.160/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: P. (...)

w obecności prokuratora: Bożeny Romańczuk

po rozpoznaniu dnia 29.03.2017 r. sprawy

K. C., ur. (...) w S., syna W. i T. z d. B.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Wojewódzkiego w Suwałkach** z dnia 1 października 1994 r. w sprawie o sygn. akt **II K 106/94**, za dwa przestępstwa:

a) popełnione w dniu 1 kwietnia 1994 r. z art. 210 § 2 d. k.k. (z 1969) w zb. z art. 156 § 1 d. k.k. na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

b) popełnione w nocy z 1 na 2 kwietnia 1994 r. z art. 166 d. k.k. (z 1969) na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 66 k.k. i art. 67 k.k. (z 1969) orzeczono łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 83 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 30.04.1994 r. do dnia 1.10.1994 r. Obciążono kosztami procesu. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 30.04.1994 r. do dnia 30.04.2000 r./**

2. **Sądu Rejonowego w Hławie** z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie o sygn. akt **II K 71/96**, za przestępstwo popełnione w dniu 15 marca 1995 r. z art. 158 § 1 i 2 d. k.k. (z 1969) w zw. z art. 60 § 1 d. k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. **/kara wykonana w całości w dniu 3.12.2003 r.** - w okresie od dnia 30.04.2000 r. do dnia 3.12.2001 r., oraz po upływie okresu warunkowego przedterminowego zwolnienia, udzielonego skazanemu mocą postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 3.12.2001r./

3. **Sądu Rejonowego w Bartoszycach** z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt **II K 601/06**, za przestępstwo popełnione w dniu 13 sierpnia 2006 r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oraz orzeczono grzywnę w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych oraz obciążono kosztami procesu

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2008 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

4. **Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 listopada 2008 r.** w sprawie o sygn. akt **III K 1075/07**, za przestępstwo popełnione w dniu 8 marca 2006 r. z art. 56 ust 3 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności grzywnę wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet

orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 8.03.2006 r. do dnia 8.06.2006 r., orzeczono o dowodach rzeczowych, obciążono kosztami procesu.

5. Orzeczone w punktach 3 i 4 kary pozbawienia wolności i grzywny połączono **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 października 2011 r.** w sprawie sygn. akt **III K 2/11** i na podstawie 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. i wymierzono łączną karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i łączną grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania, zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych **/kara pozbawienia wolności wykonana w całości w okresie od dnia 11.06.2015 r. do dnia 20.02.2016 r./**

6. **Sądu Rejonowego w Suwałkach** z dnia 8 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 546/07**, za dwa przestępstwa popełnione w dniu 24 kwietnia 2007 r:

a) z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych

b) art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, którą to karę na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożono obowiązek naprawienia szkody. Rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych i zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 20.10.2011 r. Sąd Okręgowy w Suwałkach zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. **/kara pozbawienia wolności podlega wykonaniu od dnia 20.02.2016 r. do dnia 19.02.2018 r./**

7. **Sądu Okręgowego w Suwałkach** z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 36/09**, zmienionego **wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku** z dnia 27.01.2011 r. sygn. akt **II Aka 160/10** za przestępstwo popełnione w dniu 15 sierpnia 2008 r. z art. 160 § 1 k.k. w zb. z art. 263 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.08.2008 r. do dnia 1.06.2009 r. oraz od dnia 1.01.2010 r. do dnia 31.03.2010 r., rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 21.07.2011 r. do dnia 7.07.2013 r./**

8. **Sądu Okręgowego w Suwałkach** z dnia 5 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 11/10** za przestępstwo popełnione w okresie miesięcy styczeń – luty 2007 r. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 7.07.2013r. do dnia 7.11.2014 r./**

9. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt **III K 23/16** za przestępstwo popełnione w dniu 11 czerwca 2015 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych **/kara podlega wykonaniu od dnia 19.02.2018 r. do dnia 18.02.2023 r./**

I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, opisaną w punkcie 6 - tym (sygn. akt VII K 546/07) z opisaną w punkcie 9 - tym (sygn. akt III K 23/16) jednostkową karą 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i orzeka wobec K. C. łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

II. W pozostałej części wyroki opisane w punktach 6 i 9 pozostawia do odrębnego wykonania.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia kar jednostkowych opisanych w punktach 1, 2, 7 i 8 i kary łącznej opisanej w punkcie 5. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

IV. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I - szym łącznej kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy VII K 546/07 Sądu Rejonowego w Suwałkach tj. od dnia 20 lutego 2016 r. do dnia 29 marca 2017 r.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. B. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie (dwustu dziewięćdziesięciu pięciu 20/100) złotych, w tym (pięćdziesiąt pięć 20/100) złotych podatku VAT.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 160/16

UZASADNIENIE

K. C. został skazany prawomocnymi wyrokami:

10. **Sądu Wojewódzkiego w Suwałkach** z dnia 1 października 1994 r. w sprawie o sygn. akt **II K 106/94**, za dwa przestępstwa:

c) popełnione w dniu 1 kwietnia 1994 r. z art. 210 § 2 d. k.k. (z 1969) w zb. z art. 156 § 1 d. k.k. na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

d) popełnione w nocy z 1 na 2 kwietnia 1994 r. z art. 166 d. k.k. (z 1969) na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 66 k.k. i art. 67 k.k. (z 1969) orzeczono łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 83 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 30.04.1994 r. do dnia 1.10.1994 r. Obciążono kosztami procesu. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 30.04.1994 r. do dnia 30.04.2000 r./**

11. **Sądu Rejonowego w Hławie** z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie o sygn. akt **II K 71/96**, za przestępstwo popełnione w dniu 15 marca 1995 r. z art. 158 § 1 i 2 d. k.k. (z 1969) w zw. z art. 60 § 1 d. k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. **/kara wykonana w całości w dniu 3.12.2003 r.** - w okresie od dnia 30.04.2000 r. do dnia 3.12.2001 r., oraz po upływie okresu warunkowego przedterminowego zwolnienia, udzielonego skazanemu mocą postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 3.12.2001r./

12. **Sądu Rejonowego w Bartoszcach** z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt **II K 601/06**, za przestępstwo popełnione w dniu 13 sierpnia 2006 r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oraz orzeczono grzywnę w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych oraz obciążono kosztami procesu

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2008 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

13. **Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 listopada 2008 r.** w sprawie o sygn. akt **III K 1075/07**, za przestępstwo popełnione w dniu 8 marca 2006 r. z art. 56 ust 3 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu

narkomanii na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności grzywnę wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 8.03.2006 r. do dnia 8.06.2006 r., orzeczono o dowodach rzeczowych, obciążono kosztami procesu.

14. Orzeczone w punktach 3 i 4 kary pozbawienia wolności i grzywny połączono **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 października 2011 r.** w sprawie sygn. akt **III K 2/11** i na podstawie 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. i wymierzono łączną karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i łączną grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania, zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych **/kara pozbawienia wolności wykonana w całości w okresie od dnia 11.06.2015 r. do dnia 20.02.2016 r./**

15. **Sądu Rejonowego w Suwałkach** z dnia 8 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 546/07**, za dwa przestępstwa popełnione w dniu 24 kwietnia 2007 r:

c) z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych

d) art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, którą to karę na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożono obowiązek naprawienia szkody. Rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych i zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 20.10.2011 r. Sąd Okręgowy w Suwałkach zarządził wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności. **/kara pozbawienia wolności podlega wykonaniu od dnia 20.02.2016 r. do dnia 19.02.2018 r./**

16. **Sądu Okręgowego w Suwałkach** z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 36/09**, zmienionego **wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku** z dnia 27.01.2011 r. sygn. akt **II Aka 160/10** za przestępstwo popełnione w dniu 15 sierpnia 2008 r. z art. 160 § 1 k.k. w zb. z art. 263 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.08.2008 r. do dnia 1.06.2009 r. oraz od dnia 1.01.2010 r. do dnia 31.03.2010 r., rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 21.07.2011 r. do dnia 7.07.2013 r./**

17. **Sądu Okręgowego w Suwałkach** z dnia 5 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 11/10** za przestępstwo popełnione w okresie miesięcy styczeń – luty 2007 r. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych. **/kara wykonana w całości w okresie od dnia 7.07.2013r. do dnia 7.11.2014 r./**

18. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt **III K 23/16** za przestępstwo popełnione w dniu 11 czerwca 2015 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych **/kara podlega wykonaniu od dnia 19.02.2018 r. do dnia 18.02.2023 r./**

W związku z informacją od Aresztu

Śledczego w B. w dniu 30 grudnia 2016 r. wszczęto z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec K. C.. Jednocześnie w dniu 29 listopada 2016 r. skazany również złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego. Wniósł o połączenie kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt III K 2/11, VII K 546/07, II K 11/10, II K 36/09. W uzasadnieniu swego wniosku K. C. podkreślił swój krytyczny stosunek do postępowania z przeszłości. Zaznaczył, że podczas przerwy w odbywaniu kary udzielał się charytatywnie, na dowód czego przedłożył dwa zaświadczenia. Okoliczności te w jego ocenie uzasadniają dalszą część jego prośby w postaci połączenia wspomnianych kar na zasadzie absorpcji.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego co do zasady zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) - która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. - przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy. Wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku wydany wobec K. C. w sprawie o sygn. akt III K 23/16 uprawomocnił się w dniu 22.11.2016 r. Wymaga zaznaczenia, że czyny osądzone we wszystkich procesach karnych, w tym i w ww. sprawie zostały popełnione przez skazanego przed dniem 1 lipca 2015 r. To zaś daje możliwość rozpoznania wniosku według obecnie obowiązujących przepisów Kodeksu Karnego. Możliwość, bowiem wspomniana norma nie wyłącza dyspozycji art. 4§1k.k. Wspomniane stanowisko prezentuje obecnie jednolicie doktryna i judykatura (tak: J. M., teza 2.-8. komentarza do art. 19 ustawy z dnia 20.02.2015r., dostępny w systemie Lex, Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.03.2016 r. sygn. akt IV KK 70/16, LEX). Dlatego też należało ocenić, który z konkurujących ze sobą stanów prawnych jest korzystniejszy dla skazanego – przed, czy po 1 lipca 2015 r. Zgodnie z art. 4§1 k.k. jeżeli w czasie orzekania (w tym także w przedmiocie wydania wyroku łącznego) obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Stosując ww. regułę temporalną analizuje się przesłanki do wydania wyroku łącznego nie tylko w kontekście ustawy obowiązującej w czasie popełnienia przestępstwa i w czasie wyrokowania, ale również przez pryzmat wszystkich zmieniających się stanów prawnych w przedziale czasowym wyznaczonym przez datę czynu (za który wymierzono karę będącą przedmiotem postępowania) i datę orzekania.

Ustawą względniejszą dla skazanego jest ta, której wybór opiera się na ocenie całokształtu konsekwencji wynikających dla niego z kolejnego zastosowania obydwu wchodzących w grę ustaw. Warunkiem dokonania wyboru spełniającego te wymogi jest przeprowadzenie przez sąd orzekający swoistego testu polegającego na podjęciu rozstrzygnięcia w sprawie, odrębnie na podstawie jednej i drugiej ustawy, a następnie na porównaniu obu rezultatów według kryterium korzystności dla oskarżonego (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.05.2008 r., V KK 15/08, LEX nr 398529; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12.03.1996 r., I KZP 2/96, publ. w OSNKW 1996/3-4/16).

Analiza dat/okresów realizacji przestępstw oraz dat wydania wyroków w procesach karnych wymienionych w pkt 1.-9., w świetle poprzedniego brzmienia normy art. 85 k.k. wskazuje, że w przedmiotowej sprawie zachodziły przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej kary wymierzone wyrokami jednostkowymi Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 8 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt VII K 546/07 oraz Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 5 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 11/10. Łączeniu podlegałyby więc kary jednostkowe: 2 lat pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Maksymalnie można więc było wymierzyć karę 3 lat i 10 miesięcy, minimalnie zaś 2 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 569§1 k.p.k. w brzmieniu przed 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę tę natomiast sąd

orzeka, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregoś z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu (art. 85§1 k.k. w brzmieniu do dnia 30.06.2015 r.). Mając na uwadze zasady orzekania kary łącznej, w tym m.in. globalny stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez K. C. ww. przestępstw, względy prewencji indywidualnej (mając na uwadze m.in.: realizację wielu czynów, poprzednią wielokrotną karalność, treść opinii) i ogólnej, jak też to, że skazanemu wymierzono kary jednostkowe w dolnych granicach zagrożenia, należałoby wymierzyć karę łączną 3 lat pozbawienia wolności opierając się na metodzie asperacji przy ustalaniu jej wysokości. Należy w tym miejscu dodać, iż prócz tak ukształtowanej kary łącznej wykonaniu podlegałaby w całości orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt III K 23/16 kara 5 lat pozbawienia wolności.

Zaznaczenia więc jedynie wymaga, że w niniejszej sprawie wyłącznie w sytuacji, gdy do kształtowanej na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. kary łącznej zastosowana by została najbardziej korzystna metoda łączenia kar (absorpcji), zaś do przepisów obecnie obowiązujących najmniej korzystna (kumulacji) dopiero wówczas tak wymierzone łączne kary powodowałyby dla skazanego identyczną dolegliwość. W ocenie Sądu porównanie dyrektyw wymiaru kary łącznej w obu konkurujących stanach prawnych prowadzi do wniosku, iż różnią się one w minimalnym stopniu. Wskazuje na tę okoliczność treść art. 85a k.k., który ukazuje zasady prewencji (ogólnej i szczególnej) jako podstawowe dyrektywy wymiaru kary łącznej poprzedzając wszak to wskazanie zwrotem "przede wszystkim". Tak więc opisane w art. 53 k.k. i następnych pozostałe zasady wymiaru kary, podobnie jak w obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. stanie prawnym, i obecnie mają zastosowanie do określania wymiaru kary łącznej. Nie ma zatem jakichkolwiek przesłanek, by w obu wspomnianych wypadkach stosować diametralnie różne metody wymierzania kary łącznej.

Powyższa analiza prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż stosowanie przepisów w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. z zastosowaniem zasady asperacji przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej powodowałoby większą dolegliwość dla skazanego niżli przy stosowaniu przepisów w brzmieniu aktualnie obowiązującym. Dlatego należało zastosować przepisy kodeksu karnego obowiązujące w dniu orzekania.

Zgodnie zaś z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, należy orzec karę łączną. Zgodnie z § 2 jej podstawę stanowią tylko kary wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wymiar kary pozbawienia wolności, jaka mogła być orzeczona wyrokiem łącznym określa art. 86 k.k. Możliwym zatem było orzeczenie kary łącznej w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar czy kar łącznych (granica dolna), ale nie wyższym niż suma kar (granica górna). Ta ostatnia korygowana jest górnymi granicami dla danego rodzaju kary.

Jak wyżej sygnalizowano, przy orzekaniu kary łącznej Sąd może zastosować różne metody jej kształtowania. Pierwszą z nich jest oparcie się na zasadzie kumulacji, a zatem prostym dodaniu wysokości kar jednostkowych i orzeczenie kary łącznej stanowiącą ich sumę. Ten sposób wymierzania kary łącznej winien być stosowany jedynie do sprawców, co do których nie ma żadnej pozytywnej prognozy, są całkowicie zdeprawowani i brak jest podstaw do stosowania instytucji ułatwiających im zakończenie kary. Druga – metoda absorpcji, polega na wymierzeniu kary w najniższym możliwym rozmiarze, tj. pochłonięcia kar w niższych rozmiarach przez najsurowszą. Niewątpliwie ten rodzaj łączenia kar można stosować do najlepiej ocenianych sprawców, których przebieg resocjalizacji jest dalece zaawansowany. W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., sygn. akt II AKa 321/96).

W doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że oparcie wymiaru kary łącznej na dwóch ostatnich zasadach traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (tak: A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2

grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). Analiza wszystkich okoliczności ujawnia, zdaniem Sądu, brak podstaw do zastosowania wobec K. C. zasady kumulacji bądź absorpcji.

Jak wyżej wskazano, zgodnie z art. 85a k.k., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Także jak wyżej podniesiono, przy ustalaniu wysokości kary łącznej znaczenie mają również elementy składające się na związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się realnie przestępstw. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja. Należy zwrócić uwagę, że związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz na podstawie zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 14 marca 2007 r. o sygn. akt II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Określając wysokość kary łącznej Sąd nie brał pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa, jak i kary łącznej zawartej w wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 8 października 2007 r. sygn. akt VII K 5464/07 - stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, ówczesnego stopnia winy skazanego, związku podmiotowo – przedmiotowego przy wymiarze kary łącznej w ww. orzeczeniu jednostkowym. Okoliczności te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar za czyny jednostkowe podlegające łączeniu jak i kary łącznej w sprawie VII K 546/07.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać na odległy związek czasowy przestępstw podlegających łączeniu. Czynów, za które K. C. został wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach o sygn. akt VII K 546/07 dopuścił się on w dniu 24.04.2007 r. Z kolei przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygn. akt III K 23/16, popełnił w dniu 11 czerwca 2015 r. Tak więc dzieli je ponad ośmioletni okres. Nie sposób jednakże zauważyć, że ten ostatni czyn podobnie jak pierwsze przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 8 października 2007 r. został popełniony z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej co stanowi o ich podobieństwie.

Nie mniej istotną okolicznością na wymiar kary łącznej ma również proces resocjalizacji skazanego. Z opinii penitencjarnej (k. 177) wynika, że skazany odbywa karę w warunkach zakładu karnego typu zamkniętego dla recydywistów w systemie programowego oddziaływania. K. C. przejawia inicjatywę w kierunku realizacji postawionych zadań. W trakcie dotychczasowego pobytu nie odnotowano przypadków naruszenia dyscypliny lub porządku. Skazany stara się stosować do przepisów i zachowywać w sposób zdyscyplinowany. W grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo. W stosunku do przełożonych stara się zachowywać regulaminowo. K. C. był kilkunastokrotnie nagradzany regulaminowo, ale też raz ukarany dyscyplinarnie za nielegalne kontakty. Skazany chętnie uczestniczy w programach readaptacji. Z opinii wynika jednak, że skazany jest uczestnikiem więziennej podkultury przestępczej i zasady w niej panujące traktuje priorytetowo. Nie odnotowano jednak na tym tle negatywnych zachowań. K. C. prezentuje umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. W opinii wskazano, że mając na uwadze osobowość skazanego i jego zachowania kryminogenne prognoza penitencjarna kształtuje się negatywnie.

Sąd orzekając karę łączną miał na uwadze jej znaczenie w zakresie dyrektyw prewencji, zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. W odniesieniu do K. C., oceniając całokształt jego przestępczej działalności należy zwrócić uwagę na wielość popełnianych przestępstw. Analiza karty karnej i wyroków jednostkowych nakazuje uznać, że skazany jest osobą o wysokim stopniu demoralizacji. Tym niemniej nie sposób zanegować pozytywnych elementów jego zachowania, jakie pojawiły się zwłaszcza w ostatnim roku.

W tej sytuacji swoje rozstrzygnięcie o wymierzeniu kary łącznej w wysokości 6 lat pozbawienia wolności Sąd oparł na zasadzie mieszanej. Zastosowana metoda wymiaru kary łącznej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji

dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji. Z drugiej strony wybrana przez Sąd metoda pozwala również uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych.

Z uwagi na to, że połączeniu w niniejszej sprawie podlegały wyłącznie kary pozbawienia wolności, w pozostałej części wyroki opisane w punktach 6 i 9 sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w zakresie połączenia kar jednostkowych opisanych w punktach 1, 2, 7 i 8 i kary łącznej opisanej w punkcie 5. Kosztami procesu w tej części obciążono Skarb Państwa. Należy w tym miejscu jedynie dodać, iż nie jest zasadnym umorzenie postępowania w odniesieniu do kar jednostkowych wymierzonych wyrokami opisanymi w punkcie 3 i 4 części dyspozytywnej skoro są one objęte węzłem kary łącznej z pkt 5., przez co nie funkcjonują w świetle obecnie obowiązujących przepisów w obrocie prawnym.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I - szym łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy VII K 546/07 Sądu Rejonowego w Suwałkach tj. od dnia 20 lutego 2016 r. do dnia 29 marca 2017 r.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. B. wynagrodzenia za obronę z urzędu w kwocie 295,20 (dwustu dziewięćdziesięciu pięciu 20/100) złotych, w tym 55,20 (pięćdziesiąt pięć 20/100) złotych podatku VAT. Zgodnie § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801), który ma zastosowanie w niniejszej sprawie, opłatę ustala się w wysokości co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej określonej w rozdziałach 2-4. W § 17 ust. 5 ww. rozporządzenia uregulowano, iż opłata maksymalna za obronę w sprawach o wydanie wyroku łącznego wynosi 240 zł. W ocenie Sądu, nakład pracy adwokata uzasadnia przyznanie łącznego wynagrodzenia w wysokości maksymalnej. Zgodnie natomiast z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia opłatę należało podwyższyć o stawkę podatku VAT, w wysokości 23%.

Sąd w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.